

ΓΕΩ στρατηγική

ΤΕΤΡΑΜΗΝΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ ΤΟΥ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ ΑΜΥΝΤΙΚΩΝ ΑΝΑΛΥΣΕΩΝ

Ινστιτούτο Αμυντικών Αναλύσεων

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Κοσμάς Θηραΐος, Αρχιπλοίαρχος Π.Ν ε.α.

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Εμμανουήλ Μικρογιαννάκης, Καθηγητής Πανεπιστημίου Αθηνών

ΜΕΛΗ

Ναπολέον Γενοβέλης, Υποναύαρχος Π.Ν ε.α,
Παναγιώτης Κωττής, Καθηγητής Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο,
Κυριάκος Μπαμπασίδης, Δρ. Εγκληματολογίας/Κοινωνικής Πολιτικής Παν/μιο HULL,
Βασίλειος Σταυρινός, Καθηγητής Χαροκόπειο Πανεπιστήμιο,
Κωνσταντίνος Υφαντής, Αν. Καθηγητής, Πανεπιστήμιο Αθηνών

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ

Καλλιόπη Χ. Παπατζανή, Πολιτικός Επιστήμων/Διεθνολόγος

Το ΙΑΑ είναι ΝΠΙΔ εποπτευόμενο από το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας. Ιδρύθηκε το 1996, και άρχισε να λειτουργεί εντός του 1998. Εδρεύει στην Αθήνα. Διοικείται από 6μελές ΔΣ το οποίο διορίζεται από τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας. Η χρηματοδότηση του προέρχεται κυρίως από το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας, ενώ μέρος των λειτουργικών εξόδων του καλύπτεται από τις εκδόσεις και τη συμμετοχή του σε εθνικά και ευρωπαϊκά ερευνητικά προγράμματα.

Σκοπός του ΙΑΑ είναι η παροχή αποκλειστικά στον ΥΕΘΑ απόψεων ή γνώμων σε θέματα αμυντικής πολιτικής και στρατηγικής και ειδικότερα η επιστημονική υποβοήθηση και προβολή του έργου του στα θέματα της εθνικής αμυντικής και στρατηγικής πολιτικής στο πλαίσιο των διεθνών σχέσεων και της γεωπολιτικής. Για την εκπλήρωση της αποστολής του το ΙΑΑ:

- Παρέχει στον Υπουργό Εθνικής Άμυνας αναλύσεις, εκτιμήσεις και γνωμοδοτήσεις σε όλα τα θέματα που άπτονται της εθνικής άμυνας.
- Εκπονεί μελέτες, διεξάγει επιστημονικές έρευνες και συμμετέχει σε εθνικά και ευρωπαϊκά προγράμματα για θέματα αμυντικής πολιτικής, πολεμικής βιομηχανίας, νέων τεχνολογιών, στρατηγικής ανάλυσης, διεθνών σχέσεων και γεωπολιτικής.
- Διοργανώνει και συμμετέχει σε σεμινάρια, συνέδρια, ημερίδες και λοιπές επιστημονικές εκδηλώσεις για τα ανωτέρω θέματα, στην Ελλάδα και το εξωτερικό.
- Δημοσιεύει τις μελέτες του καθώς και άλλες συναφείς αναλύσεις που παρουσιάζουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον, σε έντυπη και ηλεκτρονική μορφή.

Οι εκδόσεις του ΙΑΑ περιλαμβάνουν:

- Την εξαμηνιαία επιθεώρηση *Defensor Pacis* (αγγλικά)
- Την τετραμηνιαία επιθεώρηση *Γεωστρατηγική*
- Τη σειρά *Θέματα Πολιτικής και Άμυνας*
- Δύο επίκαιρα έντυπα, το *Ενημερωτικό Έντολο* και τις *Παρεμβολές* με σύντομες αναλύσεις επί θεμάτων πολιτικής, άμυνας, οικονομίας.
- *Βιβλία*: Το ΙΑΑ έχει εκδώσει αριθμό βιβλίων σε συνεργασία με εκδοτικούς οίκους.

Οι εργασίες του ΙΑΑ συντάσσονται από ειδικούς επιστήμονες, αξιωματικούς των ενόπλων δυνάμεων και επιστημονικά ιδρύματα από την Ελλάδα και το εξωτερικό.

ΓΕΩ στρατηγική

ΤΕΤΡΑΜΗΝΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ ΤΟΥ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ ΑΜΥΝΤΙΚΩΝ ΑΝΑΛΥΣΕΩΝ

Τεύχος 9

Μάϊος - Αύγουστος 2006

Ιδιοκτήτης: Ινστιτούτο Αμυντικών Αναλύσεων

Βαλτετσίου 17, 106 80 Αθήνα, Τηλ.: 210-36 32 971 / Fax: 210-36 32 634

Website: www.iaa.gr - E-mail: info@iaa.gr

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ: Κοσμάς Θηραϊός Αρχιπλοίαρχος Π.Ν ε.α.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ

Καθηγητής Ιωάννης Μάζης,

Πρόεδρος του Επιστημονικού Συμβουλίου του Ι.Α.Α.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ:

Μέλη:

*Ιωάννης-Χρήστος Παναγιωτόπουλος, Καθηγητής Πανεπιστημίου Πειραιώς
Χριστόδουλος Γιαλλουρίδης, Αναπληρωτής Καθηγητής Παντείου Πανεπιστημίου
Χαράλαμπος Παπασωτηρίου, Αναπληρωτής Καθηγητής Παντείου Πανεπιστημίου
Αριστοτέλης Τζιαμλίρης, Επίκουρος Καθηγητής Πανεπιστημίου Πειραιώς*

Επιμέλεια Έκδοσης και Παραγωγικό: Δέσποινα Σπανού

Επιμέλεια κειμένων: Καθηγητής Ιωάννης Θ. Μάζης

Εικαστική Επιμέλεια: Πάβλος Γερμίδης

Τεχνική επιμέλεια - Εκτύπωση: Τυπογραφείο Ελληνικού Στρατού (ΤΥΕΣ)

Κεντρική Διάθεση: Βιβλιοπωλείο Αθ. Χριστάκης, Ιπποκράτους 10,
Τηλ.: 210-36 07 876, Fax: 210-36 38 489

Οι σπόψεις που διατυπώνονται στη «Γεωστρατηγική» δεν εκφράζουν κατ' ανάγκη τις θέσεις του ΙΑΑ.

Απαγορεύεται η αναδημοσίευση ή αναπαραγωγή των περιεχομένων του παρόντος τεύχους ή τμημάτων του με οποιοδήποτε τρόπο, χωρίς τη γραπτή άδεια του εκδότη (Ν.2121/1993).

Τα δημοσιευμένα στη «Γεωστρατηγική» κείμενα έχουν τη θετική επιστημονική έγκριση του Επιστημονικού Συμβουλίου ή / και αυτήν εξωτερικών κριτών υπό καθεστώς ανωνυμίας, οριζομένων από το Επιστημονικό Συμβούλιο του ΙΑΑ.

ΓΕΩ στρατηγική

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πρόλογος 7
του Προέδρου του Δ.Σ. του ΙΑΑ

Ιωάννης Θ. Μάζης 11
In Lebanon...veritas!

Κώστας Βέργος 21
Μετανάστευση: Η πέμπτη υπερδύναμη
Η παγκόσμια, η ελληνική
και η αλβανική περίπτωση

Κωνσταντίνος Γώγος 62
Αναζητώντας το ιδανικό του Ισλάμ
- ιστορική και ιδεολογική προσέγγιση
του ισλαμιστικού κινήματος

Δέσποινα Φώλα 73
Ο νέος πολιτικός χάρτης του Ισραήλ
μετά τις εκλογές του Μαρτίου:
Αποτελέσματα εκλογών,
σύνθεση νέας κυβέρνησης

ΒΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΑΛΟΓΟΥ

Σχέση
Γεωγραφίας

& Θρησκείας

Χριστίνα Μέλλιον
Σχέση Γεωγραφίας & Θρησκείας

86

Η σύγχρονη
Ισλαμική διανόηση

και η άνοδος του
πολιτικού Ισλάμ
στην Τουρκία

Κωνσταντίνος Γώγος
Η σύγχρονη Ισλαμιστική διανόηση
και η άνοδος του πολιτικού Ισλάμ
στην Τουρκία

95

in Lebanon ...veritas !

*Ιωάννης Θ. Μάζης,
Καθηγητής Γεωπολιτικής,
Ιόνιο Πανεπιστήμιο¹,
Πρόεδρος Ε.Σ. Ι.Α.Α*

¹ Οι ανωτέρω θέσεις και απόψεις δεσμεύουν αποκλειστικώς και μόνον τον συντάκτη τους και κανέναν συνεργαζόμενο με αυτόν φορέα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου.

Είναι γνωστόν από τον Ηρόδοτο ότι οι «οίνοι της Κύπρου, της Σχερίας (Κέρκυρα) και της Βαβυλώνας είναι δώρα αντάξια βασιλέων». Είναι επίσης γνωστόν ότι εις την ευρύτερη περιοχή της «Βαβυλώνας» και ιδιαίτερα του Λιβάνου παράγονται εξαιρετικοί οίνοι, μεθυστικοί όπως επίσης είναι γνωστόν ότι «in vino veritas»!

Ο Λίβανος II θέλει μεγάλη προσοχή από την ελλαδική και κυπριακή εξωτερική πολιτική. Και αυτό διότι η παρούσα θερμή ρήξη μεταξύ Ισραήλ και Λιβάνου εγκομνει εμφανείς κινδύνους αλυσιδωτής αναφλέξεως όλων των εθνικο-κρατικών αλλά και εθνοτικών δρώντων στην περιοχή. Η μέθη η προκαλουμένη από τη λιβανο-ισραηλινή αιματοχυσία αποτελεί σοβαρότατο λόγο για τούτο και δημιουργεί γύρω της «λέσχη ευαχούμενων συμποσιαζομένων». Και εξηγούμαι:

Ο πρώτος «συμποσιαζόμενος» είναι ο απόφοιτος του Ιεροδιδασκαλείου της ιερής πόλεως του «Ρασίντ Αλί», της Ναντζάφ (Ιράκ), ο «Σεγιέντ» Χασάν αλ-Νασράλα, ηγέτης, «Σεΐχ», της Χεζμπολά [με εντολή του Μεγάλου Αγιατολά της Τεχεράνης Αλή Χαμενεΐ, η οποία του εδόθη στις 16 Φεβρουαρίου του 1992 στην Τεχεράνη] και συριακής καταγωγής εκ πατρός, θεωρεί ότι ήλθε η ώρα:

i) να τελειώνει τους λογαριασμούς του με τη δυτικόφιλη κυβέρνηση του Φουάντ Σινιόρα και να αναλάβει η Χεζμπολά τη διακυβέρνηση της χώρας (κατά το πρότυπο της Χαμάς),

Ο ηγέτης της Χεζμπολά Χασάν Αλ Νασράλα

ii) να απαλλάξει την οργάνωσή του από τις ασκηθησόμενες πιέσεις της διευρυμένης διεθνούς ανακριτικής επιτροπής του Ο.Η.Ε την οποία

εξήτησε ο Λιβανέζος Πρωθυπουργός (12/12/2005) για να εξετάσει τις πολιτικές δολοφονίες μετά την αποτυχή απόπειρα δολοφονίας του Υπουργού Τηλεπικοινωνιών του Λιβάνου κ. Μαρουάν Χαμαντέ [όπως των: Πρωθυπουργού *Ραφίκ Χαρίρι* (14/02/2005), του αντιδύρου αριστερού δημοσιογράφου *Σαμίρ Κασίρ* (2/06/2005), του πρώην Γ.Γ. του Κομμουνιστικού Κόμματος Λιβάνου *Ζώρζ Χάουϊ* (21/06/2005) και του δημοσιογράφου-χριστιανού βουλευτή *Τζιμπράν Τουενί* (12/12/2005)] αλλά και τις απόπειρες δολοφονίας εναντίον του υπουργού Εθνικής Αμύνης του Λιβάνου *Ελίας Μούρ* (12/07/2005) και του ακρωτηριασθένος [χέρι και πόδι] από βομβιστική απόπειρα αντιδύρου δημοσιογράφου *Μέη Σιντιάκ* (25/09/2005),

iii) να εκμεταλλευθεί τη συσπείρωση του λιβανικού λαού εναντίον του επιτιθεμένου Ισραήλ ώστε να θεωρηθεί η Χεζμπολά ως εθνική αντίσταση και όχι «μιλίτσια» και τελικώς να μην υποστεί τον αφοπλισμό που απαιτούσε αφενός η Συνθήκη της Ταέφ (23/10/1989) και αφετέρου η 1559 απόφαση του Σ.Α. του Ο.Η.Ε. (2/09/2004)

Ο δεύτερος των «συμποσιαζομένων», η Δαμασκός, εκτιμά ότι με τον τρόπο αυτόν γίνεται αναπόσπαστο μέρος μιας ισχυρής ισλαμικής συμμαχίας στη Μέση Ανατολή η οποία περιλαμβάνει το Ιράν και τους σιτιτικούς πληθυσμιακούς θύλακες της περιοχής (Ιράν, Ιράκ, Συρία, Σ. Αραβία, Εμιράτα) αποφεύγοντας και η ίδια τη συνέχιση των ανακρίσεων της Διεθνούς Ανακριτικής Επιτροπής «Ντέλεφ Μέλιν» για τις προαναφερθείσες δολοφονίες οι οποίες εγγιζουν ανώτατους Σύρους αξιωματούχους και πλησιάζουν επικίνδυνα το στενότερο περιβάλλον του Προέδρου Ασαντ.

Η προκλητική, σειρά των γεγονότων που οδήγησαν στην κρίση της 12^{ης} Ιουλίου, έχει ως εξής:

i) **Αμέσως μετά την λήψη (2/09/04)** της 1559 αποφάσεως του Σ.Α. του Ο.Η.Ε η οποία προβλέπει την απόσυρση των συριακών στρατευμάτων και μυστικών υπηρεσιών από τον Λίβανο δολοφονείται με παγιδευμένο αυτοκίνητο ο Πρωθυπουργός του Λιβάνου Ραφίκ Χαρίρι (1/10/06) ο οποίος και είχε αποδεχθεί την απόφαση. Μάλιστα η ενέργεια ετελέσθη με 1000kg εκρηκτιών, γεγονός που δεν αφήνει περιθώρια να μην υποψιασθεί κάποιος το μέγεθος και του... προμηθευτή.

ii) **Στις 2 Ιουνίου 2005** δολοφονείται με παγιδευμένο αυτοκίνητο ο συνιδρυτής του Κόμματος της Δημοκρατικής Αριστεράς, και δημοσιογράφος της εφημερίδας της Βηρυτού Αν-Ναχάρ, ο Σαμίρ Κασίρ. Επανειλημμένως είχε λάβει θέσεις εναντίον της Συρίας.

iii) **Στις 21 Ιουνίου 2005** δολοφονείται με παγιδευμένο αυτοκίνητο ο πρώην Γ.Γ. του Κομμουνιστικού Κόμματος Λιβάνου (P.C.L.) Ζώρζ Χάουι. Ο αντικαταστάτης του κ. Χάλεντ Χατάτα καταδεικνύει τη Συρία πίσω από αυτήν την δολοφονία.

iv) **Στις 12 Ιουλίου 2005** τραυματίζεται βαριά με παγιδευμένο αυτοκίνητο ο Υπουργός Αμύνης κ. Ελιάς Μούρ

v) **Στις 30 Αυγούστου**, ο γερμανός Γενικός Εισαγγελέας κ. Ντέτλεφ Μέλις εκδίδει ένταλμα σύλληψης για τέσσερις φιλο-σύρους στρατηγούς του Λιβανικού Στρατού, ως υπόπτους για την οργάνωση της δολοφονίας Χαρίρι.

vi) **Στις 25 Σεπτεμβρίου 2005** με παγιδευμένο αυτοκίνητο, ακρωτηριάζεται βαρύτερα (χέρι και πόδι) ο δημοσιογράφος του Λιβανικού καναλιού L.B.C. κ. Μέη Σιντιάκ γνωστός για τις αντι-συριακές του θέσεις.

vii) **Στις 20 Οκτωβρίου 2005** ο Ντ. Μέλις καταθέτει το πόρισμα του στον Γ.Γ. του Ο.Η.Ε. κ. Ανάν όπου εκτιμά ως σχεδόν βεβαία την ανάμιξη στη δολοφονία Χαρίρι των Συριακών και Λιβανικών μυστικών υπηρεσιών. Ο Φιλοσύρος Πρόεδρος του Λιβάνου κ. Λαχούντ «διαφεύδει εντονότατα» κάθε ανάμιξη των υπηρεσιών του κράτους στην δολοφονία Χαρίρι.

viii) **Στις 11 Νοεμβρίου 2005** ο Σύρος Πρόεδρος Άσαντ, σε ομιλία του στο Πανεπιστήμιο της Δαμασκού, κατηγορεί την κυβέρνηση του κ. Σινιόρα ως «δούλους του υιού Χαρίρι και των Αμερικανών, οι οποίοι επιβουλευονται τη Συρία» και δηλώνει ότι η Συρία πλέον «βρίσκεται σε εμπόλεμη κατάσταση»! Επίσης δεν θεωρεί αμερόληπτη τη στάση του Γερμανού Γ. Εισαγγελέα κ. Μέλις και αναφέρει ότι: «Οι πιέσεις στις οποίες υποβάλλεται η Συρία από την ανακριτική επιτροπή του δεν έχουν ως αντικείμενο την εξεύρεση της αλήθειας αλλά αυτοί [σ.σ.: Οι Αμερικανοί] μας εκδικούνται για την αντίθεσή μας στην κατοχή τους στο Ιράκ και την βοήθειά μας στην Παλαιστινιακή υπόθεση και στην λιβανική αντίσταση. Έχουμε δύο επιλογές: την Αντίσταση ή το Χάος». Ποια αντίσταση όμως; Ο Λίβανος είχε δημοκρατικά εκλεγμένη κυβέρνηση και όλες οι πλευρές μετέχουν στην κυβέρνηση με υπουργούς τους! Είναι φανερό ότι εδώ εννοεί τη Χεζμπολά η οποία θέλει να χαρακτηρίζεται ως «αντίσταση» και όχι ως «ένοπλη πολιτοφυλακή» για να μην εξαναγκαστεί σε αφοπλισμό κατά τις απαιτήσεις της Συμφωνίας της Τσάφ του 1989 και της 1559 του 2004. Όταν ο λόγος του κ. Άσαντ εισάγεται προς συζήτηση στη λιβανική βουλή με πρωτοβουλία του πρωθυπουργού Φουάντ Σινιόρα, αποχωρούν αμέσως οι πέντε σιιτες Υπουργοί με την αιτιολογία ότι «δεν είχε εγγραφεί το θέμα στην

ημερήσια διάταξη της Βουλής»! Λες και δεν υπάρχουν θέματα εκτός ημερησίας διατάξεως, των οποίων η συζήτηση μάλιστα προτάσσεται, σε όλα τα κοινοβούλια του κόσμου!

Οι σίτες Υπουργοί απουσίασαν από την Βουλή επτά εβδομάδες και επανήλθαν στις 3 Φεβρουαρίου 2006, όταν ο Σινιόρα είπε ότι η «Η Αντίσταση δεν ονομάστηκε ποτέ, ούτε και ονομασθεί ποτέ παρά με το όνομά της, δηλαδή εθνική αντίσταση». **Αυτή η μαγική φράση επανέφερε τους σίτες Υπουργούς στο Κοινοβούλιο διότι άφηνε να εννοηθεί ότι η Χεζμπολά ήταν «εθνική αντίσταση» και ως τέτοια δεν είχε υποχρέωση να αφοπλισθεί! Πώς λοιπόν να ησυχάσει η κυβέρνηση Ολμέρτ; Και μάλιστα όταν δεν σταμάτησαν οι βολές με Κατιούσα από το Ν. Λίβανο προς το Β. Ισραήλ; Τελικώς φαίνεται ότι η Δαμασκός «επέλεξε το χάος»!**

ix) ένα ακριβώς μήνα μετά, στις 12 Δεκεμβρίου δολοφονείται με παγιδευμένο αυτοκίνητο ο Διευθυντής της εφημερίδας Αν Ναχάρ, ο αντι-σύρος δημοσιογράφος και χριστιανός βουλευτής Τζιμπράν Τουενί. Σκοτώθηκαν μαζί του ακόμη τρία άτομα.

χ) Την ίδια μέρα, λίγες ώρες μετά τη δολοφονία, στο υπουργικό συμβούλιο ο Πρωθυπουργός Φουάντ Σινιόρα επικυρώνει απόφαση να οργανωθεί Διεθνές Δικαστήριο για να δικάσει τους συλληφθέντες υπόπτους στρατηγούς για τη δολοφονία Χαρίρι και να επεκταθούν οι έρευνες, μέσω Διεθνούς Ανακριτικής Επιτροπής, υπό την αιγίδα του Ο.Η.Ε., και στις υπόλοιπες προαναφερθείσες δολοφονίες. Οι πέντε σίτες Υπουργοί αντιδρούν αμέσως και δηλώνουν αποχώρηση από τα καθήκοντά τους στην Λιβανική κυβέρνηση. Γιατί;]

Επίσης, η Δαμασκός κρίνει πως είναι σε θέση να γίνει ισότιμος συνομιλητής των Η.Π.Α. για την επιβολή της Ειρήνης στην περιοχή εισπράττουσα τα δέοντα ανταλλάγματα αναφορικά με την παραμονή στην εξουσία του Μπασαθικού κομματικού μηχανισμού και του Μπασίρ αλ-Άσαντ. Η ανάμειξη της Δαμασκού δεν είναι αμφισβητήσιμη πλέον. Μόλις στις 18 Ιουλίου 2006, στη Συνδιάσκεψη της Αραβικής Λίγκας, ο κ. Άσαντ απείλησε ότι θα καταψηφίσει πρόταση για έκτακτη συνεδρίαση με θέμα τον Λίβανο αν οι αραβικές κυβερνήσεις δεν συμπαραταχθούν με την Χεζμπολά και την Χαμάς. Η Δαμασκός θεωρεί ότι η σύμπλευσή της με το Ιράν, και την Τουρκία την βοηθά να ξεπεράσει τον κίνδυνο κουρδικής αποσχιστικής τάσεως στα εδάφη της. Επίσης, τα στοιχεία για την προμήθεια όπλων από Συρία και Ιράν που έχει στη διάθεσή της η διεθνής κοινότητα βεβαιώνουν του λόγου το αληθές¹. Συγκεκριμένα:

¹ Τα στοιχεία για τον εξοπλισμό της Χεζμπολά αποτελούν ευγενική συμβολή του Δρος Φ. Αποστολόπουλου, π. Ερευνητού Ι.Α.Α.

Στα μέσα του περασμένου καλοκαιριού, ο σείχης Ναοράλα, δήλωσε ότι η Χεζμπολά διαθέτει περισσότερες από 12.000 ρουκέτες, καθόλα έτοιμες κατά του Ισραήλ. Αφορμή της δηλώσεως ήσαν τα όσα επακολούθησαν της δολοφονίας του Ραφίκ Χαρίρι, και της αποχώρησης της Συριακής στρατιωτικής δυνάμεως από τον Λίβανο.

Περίπου 7-8000 από τις ρουκέτες ανήκουν στην οικογένεια των Κατιούσα των 107 και 122 χιλιοστών. Είναι παλιάς τεχνολογίας, ανακριβείς και κατάλληλες μονό για να χτυπήσουν στόχους περιοχής (δηλ. πόλεις, συγκεντρώσεις στρατευμάτων, κ.ο.κ.). Οι ρουκέτες των 107mm είναι δυο τύπων, βαλλόμενες από σταθερούς και κινητούς εκτοξευτές (τύπου HASEB, *ιρανικής κατασκευής*), και όλες με βεληνεκές 5 μιλίων. Οι των 122 έχουν βεληνεκές 20 μιλίων, και εκρηκτική κεφαλή 45 κιλών. Υπάρχουν 70 αυτοκινούμενοι εκτοξευτές τύπου NOOR, HADID, και AWASH.

Ο Ιρανός πρόεδρος Μαχμούντ Αχμαντιντζάντ με τον Σύριο ομόλογό του Μπασάρ αλ Άσαντ κατά την επίσκεψη του πρώτου στη Δαμασκό τον Ιανουάριο του 2006

Το 2000, με την συγκατάθεση του *Μπασάρ Αλ Άσαντ*, αρχίζει η διοχέτευση *από το Ιράν, μέσω Συρίας*, νέας τεχνολογίας ρουκετών, *ιρανικής κατασκευής*, με *Κινεζική* και *Βόρειο-κορεατική* τεχνογνωσία. Το 2000 δίδονται στη Χεζμπολά οι FAJR 3, και το 2002 οι FAJR 5, των οποίων η παράδοση τελειώσε τον Ιανουάριο του 2006. Οι ρουκέτες

αυτές, *μέσω της Συρίας* ή δια θαλάσσης, έφτασαν στον Λιβανό, και στη Χεζμπολά. Έχουν βεληνεκές μεταξύ 40 και 75 χιλιομέτρων, και είναι αυτές οι ρουκέτες που πλήττουν τώρα τη Χάιφα. Οι κινητοί εκτοξευτές ρυμουλκούνται από ιαπωνικής κατασκευής φορτηγά. *Η Συρία* παρέδωσε το 2001 και σοβιετικούς αυτοκινοούμενους εκτοξευτές BM-27, οι οποίοι εκτοξεύουν ρουκέτες διαμετρήματος 220 χιλιοστών σε βεληνεκή έως 70 χιλιόμετρα, φέροντας εκρηκτική κεφαλή 100 κιλών. Όλη αυτή η διακίνηση γινόταν εν γνώση- ή τουλάχιστον «εσκεμμένη άγνοια»- τόσο της κυβερνήσεως του Λιβάνου, όσο και του Ο.Η.Ε.

Στις 31 Ιανουαρίου 2006, η Λιβανική κυβέρνηση για πρώτη φορά παραδέχτηκε ότι, κατά παράβαση της αποφάσεως 1559 του Ο.Η.Ε. που επιτάσσει τον αφοπλισμό των διαφόρων παραστρατιωτικών οργανώσεων εκ μέρους της κυβερνήσεως της χώρας, επέτρεψε επισήμως την μεταφορά από την Συρία προς την Χεζμπολά οπλισμού (κουβόι φορτηγών). Στις 13 Φεβρουαρίου έγινε και επίσημη αναφορά του Ο.Η.Ε. για το θέμα αυτό. Η έρευνα εκ μέρους του οργανισμού (επικεφαλής ερευνητής Terie Larsen), αποκάλυψε ότι η Λιβανική κυβέρνηση επέτρεψε την μεταφορά, διότι θεωρούσε την οργάνωση του Νασράλα «αντιστασιακή δύναμη».

Με βάση τα υπάρχοντα στοιχεία και τη μέχρι σήμερα βλητική πρακτική της, εντός του βεληνεκού των ρουκετών της είναι οι εξής πόλεις του Ισραήλ: Χάιφα (50 χιλ.), Άκκο (30 χιλ.), Ναχαρίγια (10 χιλ.), Σφάτ. Η Χάιφα αποτελεί τον καλύτερο στόχο διότι: i) είναι η βάση ελλιμενισμού του στόλου του Ισραήλ, ii) είναι το δεύτερο μεγαλύτερο λιμάνι της χώρας, iii) έχει πλειάδα χημικών βιομηχανιών (έμμεσο χτύπημα μαζικής καταστροφής), και iv) εκεί είναι εγκατεστημένες αρκετές βιομηχανίες υψηλής τεχνολογίας, ζωτικές για την άμυνα του Ισραήλ (η μεγαλύτερη και γνωστότερη είναι η Ράφαελ). Οι περιοχές εντός βεληνεκού έχουν συνολικό πληθυσμό περίπου 2 εκατ. πολιτών (εκ συνόλου 7.000.000 ολοκλήρου του Ισραήλ). Προ ολίγων μηνών, ο δόκτωρ Ephraim Dvir, υπεύθυνος της Γεωγραφικής Διευθύνσεως για τις Καταστροφικές Περιοχές, υπογράμμισε ότι εάν η περιοχή της Χάιφα χτυπηθεί (κυρίως ο χημικός τομέας), οι καταστροφές θα είναι μεγάλες.

Τον Ιανουάριο του 2005 η *Shin Bet* συνέλαβε έναν μουσουλμάνο με Δανικό διαβατήριο (Iyad ash-Shua, σχετιζόμενος με τη Χεζμπολά), ο οποίος φωτογράφιζε στρατιωτικές εγκαταστάσεις στην Χάιφα. Άλλοι πράκτορες συνελήφθησαν αν φωτογραφίζουν διυλιστήρια και χημικές βιομηχανίες.

Οι επιθέσεις των ρουκετών είναι κατεξοχήν ασύμμετρη απάντηση, διότι η οικονομική ζημία που προκαλούν στο Ισραήλ, είναι πολύ μεγαλύτερη από την αξία των όπλων. Το 1996 περίπου 500 Κατιούσα

που έπεσαν στο Βόρειο Ισραήλ, προκάλεσαν ζημιές 100 εκ. δολαρίων ΗΠΑ. Αυτή τη στιγμή τα συστήματα που το Ισραήλ έχει αναπτύξει για να αντιμετωπίσει αυτήν την απειλή (laser THEL και MTHEL), δεν είναι έτοιμα, και θα είναι επιχειρησιακά έτοιμα το νωρίτερο, κατά το 2008.

Επιπλέον δεν είναι βέβαιο εάν -για τις ρουκέτες μεγάλου διαμετρήματος των 220 mm- είναι διαθέσιμες στη Χεζμπολά και οι κεφαλές που ανέπτυξε η Κίνα, και έχει αγοράσει το Ιράν, οι οποίες οδηγούνται στον στόχο κατά την τελική φάση της τροχιάς τους με καταδείκτη laser, οπότε και η ακρίβεια προσβολής είναι αρκετά μεγάλη και είναι δυνατόν σε απόσταση 60-70 km να πληγεί στόχος (εφόσον υπάρχει χειριστής να «καταδείξει» με λέιζερ το στόχο) διαμέτρου 30 μέτρων. Σε ανάλογη περίπτωση οι δεξαμενές πετρελαίου και χημικών είναι ευκολότατοι στόχοι. Με βάση τα έως τώρα τεκταινόμενα, δυο είναι οι εκδοχές. Ή δεν έχουν τέτοιες κεφαλές ρουκετών, ή τις κρατούν για να κλιμακώσουν τα χτυπήματα στον κατάλληλο -πολιτικά- χρόνο.

Ο τρίτος, είναι το Ιράν το οποίο θεωρεί ότι:

i) απομειώνει τις πιέσεις της λεγομένης «διεθνούς κοινότητας» τις ασκούμενες εναντίον του πυρηνικού του προγράμματος,

ii) μετατρέπεται στον ισχυρότερο συνομιλητή των Η.Π.Α. στην περιοχή έναντι των γνωστών «πυρηνικών» και πολιτικών ανταλλαγμάτων και

iii) εξελίσσεται σε ηγέτιδα δύναμη του ισλαμικού κόσμου αλλά και -κυρίως- της περιοχής, συσφίγγοντας μάλιστα τις σχέσεις του με την Τουρκία, επηρεάζοντας το εσωτερικό του Ιράκ, στηρίζοντας τη Συρία στην περιφερειακή της στρατηγική, ελπίζοντας στην «δημοκρατική» επαναπόκτηση του Λιβάνου από την τελευταία μέσω της Χεζμπολά, συμπλέοντας με την Άγκυρα και τη Δαμασκό για την απονεύρωση του κουρδικού και πιέζοντας στρατηγικώς, κατόπιν τούτων, το Τελ Αβίβ. Επίσης, δεν δυσαρεστείται καθόλου η Τεχεράνη από την άνοδο των τιμών του πετρελαίου η οποία και τροφοδοτεί τα ταμεία της με δισεκατομμύρια δολάρια χωρίς την παραμικρή αύξηση παραγωγής μαύρου χρυσού από μέρους της.

Η τετάρτη ομάδα είναι οι πετρομοναρχίες του Κόλπου, διότι:

i) θεωρούν ότι με την ισραηλινή επίθεση εξοντώνεται ο βασικός αντίπαλος των μοναρχιών τους στην περιοχή, το σιτικό δηλαδή ζηλωτιστικό κίνημα, το οποίο και αξιολογείται από αυτές ως η «μακρά χείρ» της Τεχεράνης στα εσωτερικά των, εφόσον οι βασική δημογραφική σύνθεση των εργαζομένων στα πετρελαϊκά των κοιτάσματα είναι σιτικού θρησκευτικού χαρακτήρος

ii) θεωρούν ότι ήρθε η ώρα να απαλλαγούν από το μπισαθικό καθεστώς της Συρίας και βεβαίως,

iii) αυξάνουν ραγδαίως τις ροές των πετροδολαρίων προς τα ταμεία τους.

Η Ρωσία, διότι και αυτή απολαμβάνει την ραγδαία αύξηση των συναλλαγματικών της αποθεμάτων και του Καθαρού Εθνικού Προϊόντος της άνευ υπάρξεως της αναλόγου πραγματικής αυξήσεως της παραγωγής ή της διευρύνσεως του εις το εξωτερικόν ευρισκομένου πελατολογίου της. Και με τον τρόπο αυτό ικανοποιεί τους υψηλούς ρυθμούς αναπτύξεώς της η οποιοί ανέρχονται στο 7% κατ'έτος.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση, η οποία εκτιμά ότι «δαπάναις Ισραήλ» θα απαλλαγεί άπαξ δια παντός από την απειλή του ισλαμιστικού κινήματος και την εξαγωγή των τρομοκρατικών δραστηριοτήτων του στα εδάφη της, επωφελούμενη παραλλήλως μιας τεράστιας, υπό πλήρη ανοικοδόμηση, αγοράς.

Οι Η.Π.Α., οι οποίες αξιολογούν την όλη υπόθεση ως ιδιαίτερος θετική για την εξάπλωση της επιρροής των στην Ευρύτερη Μέση Ανατολή «δαπάναις Ισραήλ», με την εξαφάνιση των τελευταίων προπυργίων ισλαμιστικής αντιδράσεως και τρομοκρατίας και τον πλήρη έλεγχο των πετρελαϊκών οδών και κοιτασμάτων στην περιοχή, αλλά και την απομάκρυνση και των τελευταίων πιθανοτήτων ενεργειακών και τεχνολογικών συνεργασιών του Ιράν και της Συρίας με τη Ρωσία και την Κίνα. Επίσης, θεωρούν ότι η ολοκλήρωση της γεωστρατηγικής αυτής ανακατατάξεως στην ευρύτερη Μ. Ανατολή, και μάλιστα κατά την ιστορική φάση της μεταλλάξεως των ενεργειακών μορφών και των αντίστοιχων τεχνολογιών τους, που διανύει το διεθνές οικονομικό σύστημα, θα επιτρέψει την διατήρηση της μονοπολικής δομής διεθνούς ισχύος για πολλές ακόμη δεκαετίες. Η ανάδειξη μάλιστα ισχυρών συμμάχων στην περιοχή με τις διαδικασίες του *nation building* αποτελεί μια σημαντική δυνατότητα, όχι καταναγκαστικώς, αλλά ακολουθουμένης πάντως της οιασδήποτε θετικής δυναμικής για τις γεωστρατηγικές βουλήσεις της Ουάσιγκτον. Ιδιαίτερα δε εάν οι «κρατογενέσεις» αυτές αποδειχθεί ότι θα λειτουργήσουν αποτρεπτικώς, ως αντιπερισπασμός δηλαδή, σε οιαδήποτε θερμή ρήξη μεταξύ του διπλόλου Ισραήλ-Η.Π.Α. και του «άξονος» Χεζμπολά-Χαμάς-Συρίας-Ιράν.

Το Ισραήλ, θεωρεί ότι «ήγγικεν γαρ η ώρα» όπου θα ολοκληρώσει τις όποιες εκκρεμότητές του με το ισλαμιστικό κίνημα που εμπλέκεται στην διένεξή του με την Παλαιστινιακή Αρχή και βεβαίως την Χαμάς, θα εξουδετερώσει το σιιτικό ισλαμιστικό κίνημα και τους υποστηρικτές του στοχεύοντας πρωτίστως σε κάποια λάθος κίνηση της Δαμασκού η οποία θα την εμπλέξει αμέσως στην θερμή ρήξη της Χεζμπολά και της Χαμάς με το Ισραήλ, και βεβαίως, σε περίπτωση που το Ιράν

ακολουθήσει την οδό της Δαμασκού το Τελ Αβίβ θα καταφέρει να υποστηριχθεί όχι μόνο από την Ουάσινγκτον αλλά και από το δίπολο Ε.Ε.-Η.Π.Α., το οποίο θα στηρίζεται και από τον άξονα Ιορδανίας-Αιγύπτου-Σ.Αραβίας και Εμιράτων υπό το ιδεολογικό και πολιτικό στίγμα του «αντιτρομοκρατικού μετώπου». Τοιουτοτρόπως θα μειωθούν στο ελάχιστο δυνατό οι αντιδράσεις της «διεθνούς», λεγομένης, «κοινότητας». Είναι ευανάγνωστα τα μηνύματα των δηλώσεων που αποστέλλονται από τις Βρυξέλες, το Ριάντ, την Ιορδανία και το Κάιρο ως προς αυτό. Άλλωστε, ουδεμία από τις ανωτέρω αραβικές χώρες θα είχε στρατηγικά οφέλη που να συμβάδίζουν με αυτά των υφισταμένων κυβερνητικών οντοτήτων της Δαμασκού και της Τεχεράνης. Καμία δε εξ αυτών δεν θα ήθελε να προσφερθεί ο Λίβανος ως βορρά στην Χεζμπολά και στους συμμάχους της.

Η Γαλλία, διότι με την πλήρη εξάλειψη της στρατιωτικής παρουσίας της Χεζμπολά, θα δύναται πλέον να καταστήσει σαφές το γεωστρατηγικό της βάρος επί του Λιβάνου και δια μέσω αυτού να προβάλλει συνιστώσα ισχύ στη Συρία και στο γενικότερο ισραηλο-αμερικανικό γεωστρατηγικό παίγνιο της Μ. Ανατολής, μέσω του ελέγχου μέρους των ενεργειακών οδών της περιοχής. Υπήρξε μάλιστα και η τελευταία «Εντολοδόχος Δύναμις» του Λιβάνου και ουδέποτε λησμόνησε τις «λαμπρές» εκείνες περιόδους οι οποίες ανεξωογονήθησαν από την Ουάσινγκτον δια της αναθέσεως εις το Παρίσι την ευθύνη δια τον Νέο Λίβανο, μετά την «Επανάσταση των Κέδρων» το Φεβρουάριο του 2004.

Ένας και μόνον ένας είναι ο δυσαρεστημένος και ευρισκόμενος εις ιδιαίτερως δεινή θέση: **Η Τουρκία**. Η πρώτη η οποία θα πληγεί από ένα nation building θα είναι αυτή. Και αν δεν συμμορφωθεί η Άγκυρα προς τις αμυντικές της συμφωνίες με το Τελ Αβίβ –σε περίπτωση επιθέσεως της Συρίας κατά του Ισραήλ- δύσκολα θα ηδύνατο να αποφύγει τις συνέπειές του. Διότι δεν θα δυσαρεστήσει θανασίμως μόνον το κράτος του Βασιλέως Δαυΐδ. Θα δυσαρεστήσει σφόδρα και δια δευτέραν φοράν την Ουάσινγκτον. Δηλαδή θα δυσαρεστήσει τους στρατηγικούς της εταίρους τρεις φορές! Και όλοι γνωρίζομε παιδιόθεν ότι η «τρίτη είναι και φαρμακερή»!